

Karol Mišovic : JAVISKOVÉ OSUDY

/Posudok habilitačnej práce /

Mgr. Karol Mišovic, PhD. predkladá ako svoju **habilitačnú** prácu publikáciu Javiskové osudy, ktorá vyšla roku 2016 v Divadelnom ústave. Predkladá v nej obsiahle portréty herečiek Márie Prechovskej, Evy Kristínovej, Viery Strniskovej, Zdeny Gruberovej a Evy Polákovej. Sám priznáva, že jeho výber je čisto subjektívny, pretože do tejto galérie by patrili aj ďalšie významné divadelné umelkyne. Nazdávam sa, že teatroológ má právo na vlastný, subjektívny výber - venovať sa tvorbe herečiek ku ktorým štúdiom nadobudol blízky vzťah. No K. Mišovic kompenzuje túto subjektivitu kapitolou Náčrt genézy slovenského ženského herectva, v ktorej píše aj o ďalších zjavoch ženského herectva a to aj na mimobratislavských scénach. Tu je jeho výber už objektívnejší a širší. Táto časť publikácie však nie je doplnkovým súborom menších portrétov, ale venuje sa ozaj aj genéze ich herectva v reálnych spoločenských podmienkach, v súboroch a v spolupráci s režisérmi. Slovenská teatrologia má voči herečkám istý dlh, viac pozornosti venovala mužom, najmä príslušníkom bývalej strednej generácie. Práca Karola Mišovica do značnej miery tento dlh vyrovnáva.

Aj keď ide v práci o sériu portrétov, herečiek nie príslušných do jednej generácie, autor vníma ich osudy i umeleckú tvorbu vo vývine, hľadá styčné ale aj rozdielne body, uvedomuje si dynamiku, postupnosť ich rastu. Tým jednotlivé portréty nadobúdajú vzájomné súvislosti. Väčšinu kreácii autor "na živo" nemohol vidieť, ale z teatrologických materiálov, záznamov, fotografií, TV záznamov a rozhlasovej tvorby dokázal vyťažiť mnoho, takže aj pamätník ich môže akceptovať. Je za tým dôkladné

štúdium i nepochyb^lý zmysel pre kontexty. Práca je faktograficky nasýtená, ale nie prehustená. Fakty usúvtažňuje a interpretuje.

Nadpis knihy sľubuje / a napĺňa / "hovory " o tom čo ^{sa} dialo na javisku, ale aj o tom čo sa dialo za ním, pripomína zložité vzťahy / osudy / jednotlivých aktérov a spoločstva, ktoré nazývame divadelný život. Teda aj záskoky, alternácie, choťoby, mates^ltvo. Zbadá aj to, že herečky na istý čas zaradili v divadle do povestných "škatuliek" a sleduje ako sa z nich vymaňovali a rozširovali svoj herecký register. Popri trefných charakteristikách herečiek / i jednotlivých kreácií / vložil do svojich textov nemálo skvelých postrehov o situácii v divadle, o repertoári, režijných poetikách i praktikách, i o dobe.

Exploatuje nielen kritiky slovenských autorov, ale aj recenzie českých autorov, ktoré v mnohých prípadoch aj korigujú domácu reflexiu, resp. ju obohacujú o pohľad z opodiaľ. Citlivo narába z s citáciami, dopĺňa ich poznaním TV inscenácií i rozhlasových kreácií, častokrát využíva aj texty spomienkového charakteru, časopisecké rozhovory a pod. Badateľná je teda snaha o komplexný pohľad zvonka i z vnútra. Za zvlášť pozitívne považujem ambíciu netvorit' sólo portréty ale vradovať do nich aj dôležité vzťahy s režisérmi a hereckými kolegami.

Karol Mišovic napísal cennú knihu, ktorá akoby si pýtala v blízkej budúcnosti pokračovanie. Keďže čas nestojí.

Po riadnom absolvovaní habilitačného konania, odporúčam Mrg. Karolovi Mišovicivo, PhD. udeliť titul docenta.

Bratislava 12.12. 2019

prof. PhDr. Vladimír Štefko, CSc.

